

[Finansministeren.]

lesskabet eller lignende Sammenslutninger, hvis Navne jeg ikke har lige paa staaende Fod. Der er i denne Sammenhæng Tale om Sammenslutninger, som i Virkeligheden er, skal vi sige en Slags Børn af det nazistiske Parti, eller i hvert Fald meget nær beslægtede med dette.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen mente til sidst at kunne fastslaa, at naar Justitsministeren ikke havde faaet dette Lovforslag, var det vel, fordi han ikke vilde have Lovforslaget. Ja, det er jo muligt, at han ikke vilde være ivrig efter at faa det, men det Spørgsmaal har ikke foreligget, fordi det inden for Regeringen som Helhed fra første Færd, hvor dette Omraade diskuteredes, og til sidste Øjeblik, hvor fuldstændig Enighed opnaaedes om Lovforslaget og dets Fremsættelse, har været en naturlig Forudsætning, at det henhørte under Finansministeriet. Derfor er det ikke muligt at slaa fast, om den ene har villet have det eller ikke har villet have det, og det er vel i og for sig ogsaa saa fuldkommen underordnet over for selve Realiteten.

Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet Lovforslaget deres Tilslutning, for Tilsagn om velvillig og hurtigt Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det er ikke sikkert, at der er længere Vej mellem den højt-ærede Finansminister og mig, end at vi for saa vidt godt kunde finde en Afgørelse, som kunde være tilfredsstillende. Det, som jeg særlig vender mig imod, er dette, at Medlemsskab af et nazistisk Parti skal gøres strafbart. Jeg tænker her paa et Medlem, som har været i det nazistiske Parti før den 9. April 1940, og som i og for sig ikke brød sig om at fortsætte, som gik over til, om jeg maa sige, at blive passiv; det var noget andet, hvis det havde været fastslaaet, at det var et aktivt virkende Medlem. Bestemmelsen motiveres med, at Partiet har virket i Arbejdet med Besættelsesmagten. Hvis det er det enkelte Medlem, der har virket i Arbejdet med Besættelsesmagten, skal jeg ikke vende mig imod det, men jeg synes, at det, at Medlemsskab af et Parti gøres til en Forbrydelse, er for strengt.

Punkterne 2, 3 og 4 har jeg, naar Hensyn tages til den Fortolkning, der fin-

des i Bemærkningerne, ikke meget imod. Som de lyder i selve Forslaget, er de for strenge, men Fortolkningen bøder paa det. Hvis det havde været en normal Lov, hvis det f. Eks. havde drejet sig om en juridisk Domstol, vilde man vel nok have forlangt, at Forklaringen skulde findes i selve Loven; men jeg kan maaske i dette Tilfælde gaa ud fra, at Bemærkningerne er lige saa gode, som om de stod i Loven, og hvis det er saadan, at Bemærkningerne er lige saa gyldige og gældende for Bedømmelsen som Lovforslagets Indhold, kan jeg forlige mig med Punkterne 2, 3 og 4.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg var altsaa alligevel ikke saa helt gal paa den, da jeg før mente, at jeg godt kunde faa Lov til at takke det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, men det ærede Medlem søgte straks at lægge Luft imellem en Tak fra Ministeriet til ham og hans egne Synspunkter. Nu forstaar jeg, at der ikke er længere Vej imellem os, end at vi sikkert kunde blive enige. Jeg for mit Vedkommende kan hilse det med Tilfredshed.

Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til det, det ærede Medlem kom frem med. Spørgsmaalet om Medlemsskabet har jeg før gjort nogle Bemærkninger om. Jeg vil blot dertil føje, at hvis jeg var Tjenestemand og havde siddet i denne Periode i et af Ministerierne og skullet foretage mig Ting, jeg vidste var paa Grænsen af eller langt over Grænsen af, hvad man kunde tillade sig for at hjælpe sit Land, og saa havde siddende ved Siden af mig i denne Periode et Medlem af det nazistiske Parti, vilde jeg efter Besættelsen forlange, at den paagældende blev strittet ud af Ministeriet. Det tror jeg er et Synspunkt, det ærede Medlem maa tage i Betragtning, for uanset om den paagældende har gjort en aktiv Handling paa Grundlag af sit Medlemsskab eller ikke, har han repræsenteret et betydeligt Risikomoment for en hæderlig Danskhed i denne Periode. Det har for mig været afgørende.

Det ærede Medlem spørger, om Bemærkningerne i Virkeligheden kan betragtes som Lovtekst. Det tror jeg i og for sig ikke de kan. Men det gælder vel for Bemærkninger, der er fremsat til et Lovforslag, som det gælder for en Betænkning, der kommer fra et Folketingsudvalg, at de i vid Udstrækning betragtes som vejledende for Fortolkningen af de Bestemmelser, der findes i selve Loven, og naar det er Til-